

1

ТИ, МОРЕ, си синьо и бездънно,
въ тебе бистри небеса трептятъ,
въ твойта ведра,
въ твойта синя гръдъ
бие южния животъ,
плиска слънцето.

И далече ти се сливашъ
съ небеса,
и облаци,
и брѣгове;
въ тебъ Балканитѣ
оглеждатъ върхове
съ бѣлоснѣжни гриви.

Ти шумишъ въ скалитѣ на Италия,
ти се плискашъ въ далматинския брѣгъ.
Порягъ корабитѣ въ бѣгъ
южната родина
на портокалитѣ!